

Vergaderjaar 1995–1996 Nr. 198

24 610

Protocol tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Malta tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met Protocol, ondertekend te 's-Gravenhage op 18 mei 1977; 's-Gravenhage, 18 juli 1995

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 15 februari 1996

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 16 februari 1996.

De wens dat het verdrag aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens één van de Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 17 maart 1996.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, eerste lid, en artikel 5, eerste lid, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen het op 18 juli 1995 te 's-Gravenhage tot stand gekomen protocol tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Malta tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met Protocol, ondertekend te 's-Gravenhage op 18 mei 1977 (Trb. 1995, 224).¹

Een toelichtende nota bij dit protocol treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. A. F. M. O. van Mierlo

¹ Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

S-IZ

TOELICHTENDE NOTA

Inleiding

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt, omdat het uitsluitend opmerkingen van redactionele aard bevat (artikel 25a, vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

In de jaren zeventig heeft Malta ernaar gestreefd de financieel-economische betrekkingen met Lid-Staten van de EG te verstevigen. Met name door het sluiten van verdragen ter voorkoming van dubbele belasting werd beoogd een gunstig klimaat voor investeringen in Malta te creëren.

In dit kader werd onder meer Nederland benaderd, hetgeen heeft geleid tot de op 18 mei 1977 te 's-Gravenhage totstandgekomen Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met Protocol (Trb. 1977, 82 en 158).

Malta heeft in de jaren tachtig ook nationale instrumenten ontwikkeld teneinde met fiscale faciliteiten buitenlandse investeringen aan te trekken. Met een aantal van deze instrumenten blijkt Malta evenwel een weg te zijn ingeslagen die in de verdragsrelatie niet aanvaardbaar kan worden geacht. Meer specifiek kan hier worden gewezen op de in 1988 geïntroduceerde «Malta International Business Activities Act» (verder: MIBA Act) en «Offshore Trusts Act».

De MIBA Act maakt het voor Malteze lichamen alsmede voor buitenlandse lichamen mogelijk zich als zogenoemde offshore onderneming («trading» of «non-trading offshore company») op Malta te vestigen. Op dergelijke offshore ondernemingen, waaronder banken en verzekeringsmaatschappijen, zijn bijzondere belastingprivileges van toepassing, waaronder:

- de heffing van een winstbelasting van «trading offshore companies» naar een tarief van 5 procent; «non trading offshore companies» zijn zelfs geheel vrijgesteld;
- een vrijstelling van bronheffingen bij betalingen van dividenden, interest en royalty's naar het buitenland; en
- het recht de eigen belastingaangifte op te stellen; deze aangifte dient te worden gevolgd, tenzij de Malteze belastingautoriteiten in staat zijn de onjuistheid van de aangifte aan te tonen.

De offshore ondernemingen kunnen als inwoner van Malta in beginsel aanspraak maken op verdragstoepassing. Naar Nederlandse opvatting geldt zulks evenwel niet voor de «non trading offshore companies», omdat deze in Malta niet aan belastingheffing zijn onderworpen zoals artikel 4, eerste lid, van de Overeenkomst vereist.

Verder biedt de «Offshore Trusts Act» de mogelijkheid buitenlands vermogen onder volledige belastingvrijstelling in Malta onder te brengen.

Beide wetten bevatten geheimhoudingsbepalingen die de Malteze belastingautoriteiten sterk beperken in de mogelijkheid om internationaal inlichtingen uit te wisselen ten aanzien van lichamen die onder het bijzondere regime vallen.

Malta heeft Nederland over deze wetgeving, ondanks de verdragsverplichting elkaar van belangrijke wijzigingen in de fiscale wetgeving op de hoogte te stellen (artikel 2, vierde lid, van de Overeenkomst), overigens niet geïnformeerd.

Met deze wetgeving voerde Malta voor bepaalde vennootschappen en trusts een bijzonder regime in met een «tax haven»-achtig karakter. De wetgeving bood mogelijkheden om in combinatie met het verdrag van Malta internationaal belasting te ontgaan. Onder meer in de relatie met Nederland zou dit tot ongewenste gevolgen hebben kunnen leiden, doordat niet-inwoners van Malta via lichamen waarop het bijzondere Malteze regime van toepassing is, ten onrechte verdragsvoordelen zouden kunnen claimen. Daarnaast bestond het gevaar voor een verschuiving van in Nederland belastbare winst naar onbelaste Malteze vennootschappen. Dit knelde te meer omdat door genoemde nationale

geheimhoudingsverplichtingen Malta de ten tijde van de verdragsluiting overeengekomen mogelijkheid tot inlichtingenuitwisseling ten aanzien van deze vennootschappen eenzijdig beperkte.

Als gevolg daarvan werd de betekenis van de inlichtingenuitwisseling als instrument voor Nederland om misbruik en oneigenlijk gebruik van de Overeenkomst te bestrijden uitgehold.

Een van de doeleinden van de Overeenkomst, het voorkomen van het ontgaan van belasting, bleek door de in Malta geïntroduceerde wetgeving deels onmogelijk te zijn gemaakt. In het licht van het Nederlandse beleid om het ontgaan van belastingen te voorkomen en mede tegen de achtergrond van de Nederlandse opstelling in relatie tot andere verdragspartners op dit punt was de door Malta geïntroduceerde wetgeving voor Nederland niet aanvaardbaar. Nederland is slechts bereid tot het aangaan en continueren van een verdragsrelatie en het daarbij geheel of ten dele afzien van nationale heffingsbevoegdheden, indien belastingheffing door de andere staat is gewaarborgd en een normale uitwisseling van inlichtingen mogelijk is.

Is er in de andere staat voor bepaalde lichamen een bijzonder regime van toepassing - in dit verband kan worden gedacht aan de Luxemburgse «Sociétés Holding» - dan is Nederland in beginsel niet bereid aan dergelijke lichamen verdragsvoordelen toe te staan. Alsdan zal in onderhandelingen met de verdragspartner worden getracht te komen tot een uitsluiting van verdragsvoordelen van de lichamen waarop het bijzondere regime van toepassing is, zoals bij de Luxemburgse «Sociétés Holding» is geschied, dan wel zal in het geheel worden afgezien van een verdragsrelatie zoals in het geval van pure «tax havens».

Verloop van de besprekingen

Op initiatief van Nederland hebben er onderhandelingen met Malta plaatsgevonden over een herziening van de verdragsrelatie. Hoewel uit de ter beschikking staande gegevens niet blijkt dat Malta als «tax haven» thans belangrijke geldstromen vanuit Nederland aantrekt, mag niet worden uitgesloten dat zulks in de toekomst zou zijn gaan gebeuren. Nederland heeft daarom in lijn met het hiervoor geschetste beleid voorgesteld:

- de lichamen die profiteren van het bijzondere regime uitdrukkelijk uit te sluiten van de voordelen van de Overeenkomst; en
- de uitwisseling van inlichtingen ten aanzien van deze lichamen zeker te stellen.

Malta bleek bereid in de Overeenkomst vast te leggen dat ondernemingen of andere personen die onder een bijzonder regime geheel of ten dele van belastingheffing zijn vrijgesteld, van de toepassing van de Overeenkomst zijn uitgesloten.

Het bleek voor de Malteze belastingautoriteiten echter niet mogelijk ten aanzien van deze «uitgesloten» lichamen te voldoen aan de in de Overeenkomst neergelegde verplichting tot inlichtingenuitwisseling.

De huidige Overeenkomst bevat de voor belastingverdragen gangbare bepaling ter zake van de uitwisseling van inlichtingen. Eerst na de totstandkoming van de Overeenkomst heeft Malta zich beperkt in de mogelijkheid tot het uitwisselen van inlichtingen door een bijzonder regime in het leven te roepen met een geheimhoudingsbepaling, die lichamen vrijwaart van iedere verplichting tot het verstrekken van inlichtingen aan de fiscale autoriteiten betreffende de door het lichaam verrichte transacties en activiteiten. Voor Nederland is deze eenzijdige inperking van de door Malta onder de Overeenkomst aangegane verplichting reden geweest om serieus een beëindiging van de verdragsrelatie te overwegen.

Onder grote internationale druk – niet alleen Nederland heeft zich bezorgd getoond over de Malteze «tax haven»-wetgeving – heeft de Malteze regering uiteindelijk medegedeeld tot een zodanige herziening van het nationale fiscale stelsel te willen komen dat aan de ontstane controverse een einde kon worden gemaakt. Wetsvoorstellen van deze strekking werden eind november 1993 openbaar gemaakt en zijn op 23 september 1994 in werking getreden. Op grond van de nieuwe wetgeving is het regime van de MIBA Act zodanig gewijzigd dat de specifieke geheimhoudingsbepalingen niet langer van toepassing zijn. Het MIBA Act-regime zoals dat tot 23 september 1994 van kracht is geweest, zal echter voor lichamen die zich vóór deze datum reeds voor dit regime hadden aangemeld nog gedurende een periode van ten hoogste tien jaar – de duur waarvoor de vergunningen voor het bijzondere regime werden afgegeven – van toepassing blijven. In de periode waarvoor de vergunningen nog van kracht zijn – tot uiterlijk 23 september 2004 – zullen derhalve ten aanzien van deze lichamen de geheimhoudingsbepalingen nog van toepassing blijven. Dit betekent dat de Malteze regering als gevolg van de door haar jegens belanghebbenden aangegane verplichtingen in die periode van ten hoogste tien jaar nog niet zal kunnen voldoen aan de verdragsverplichting tot het uitwisselen van inlichtingen. Gezien de aangegane verplichtingen acht Malta zich niet in staat gedurende die overgangperiode een inbreuk op de geheimhouding ten aanzien van die ondernemingen te maken.

Voorts zal ultimo 1996 het regime van de MIBA Act worden «bevroren», hetgeen wil zeggen dat vanaf 1 januari 1997 geen lichamen meer tot dit bijzondere regime zullen worden toegelaten. Met ingang van genoemde datum zal derhalve het bestaande verschil tussen normaal belaste ondernemingen en ondernemingen met het bijzondere MIBA Act-regime komen te vervallen.

Met vorenbedoelde aanpassing en op termijn afschaffing van de MIBA Act is Malta in beginsel in voldoende mate tegemoetgekomen aan de Nederlandse wensen. Daarbij is mede van belang dat de beperking van de inlichtingenuitwisseling slechts een beperkte periode en een beperkte groep ondernemingen betreft, waarna de gewenste mogelijkheid tot uitwisseling van inlichtingen weer onverkort zal gelden.

Tezelfdertijd zijn in Malta echter andere wetten ingevoerd waarbij in een andersoortige, algemeen geldende geheimhoudingsverplichting is voorzien, alsmede nieuwe bijzondere fiscale regimes zijn geïntroduceerd.

Zo legt de «Professional Secrecy Act» een algemene geheimhoudingsplicht op aan ambtenaren en beroepsbeoefenaren, alsmede aan hun werknemers, die uit hoofde van hun ambt of beroep de beschikking krijgen over informatie met een vertrouwelijk karakter. Deze geheimhoudingsverplichting is daarmee van een andere strekking dan de geheimhoudingsverplichting zoals die tot 23 september 1994 ten aanzien van MIBA Act-ondernemingen heeft bestaan. Toen de voorstellen voor deze wetgeving bekend werden, rees aan Nederlandse zijde de vrees dat Malta met deze nieuwe geheimhoudingsverplichting wederom eenzijdig een beperking zou aanbrengen in de in de Overeenkomst neergelegde verplichting tot inlichtingenuitwisseling. De Malteze autoriteiten benadrukten echter dat bedoelde geheimhoudingsverplichting op geen enkele wijze deze inlichtingenuitwisseling zal beperken.

In verband hiermee is in de bij het Protocol behorende briefwisseling voorbeeldsgewijs aangegeven welke soort informatie op verzoek niettegenstaande de nieuwe wetgeving zal kunnen worden uitgewisseld.

Voorts is met ingang van 23 september 1994 de «Investment Services Act» van kracht geworden. Deze wet voorziet in drie nieuwe rechtsvormen, te weten de «SICAV», de «unit trust» en de «Investment Services

Company». Elk van deze rechtsvormen kan van bijzondere fiscale faciliteiten gebruik maken. De SICAV en de unit trust zijn beide vrijgesteld van Malteze winstbelasting en reeds naar Malteze opvatting uitgesloten van verdragstoepassing. Dit laatste is nog eens bevestigd in de bij het Protocol behorende briefwisseling. Een uitzondering geldt echter voor de SICAV die geopteerd heeft voor een belaste status. De winst van het lichaam wordt in dat geval belast naar een gereduceerd winstbelasting-tarief van 25 procent en het lichaam heeft dan wel aanspraak op verdragstoepassing. De «Investment Services Company» ten slotte is bestemd om het beheer te voeren over SICAV's en unit trusts. Deze rechtsvorm is aan het normale (35 procent) tarief van de winstbelasting onderworpen, maar geniet een bijzondere faciliteit in de vorm van een additionele kostenaf trek tot maximaal 200 procent van bepaalde kosten. De «Investment Services Company» is in Malteze optiek eveneens verdragsgerechtigd. Van Nederlandse zijde werd tijdens de onderhandelingen gewezen op het mogelijke verdragsmisbruik bij een gecombineerd gebruik van een belastbare SICAV en een «Investment Services Company».

Door middel van betaling van hoge service fees door deze SICAV aan een «Investment Services Company» zou de belastbare grondslag van de SICAV kunnen worden uitgehouden.

Daarnaast zou de belastbare grondslag van de «Investment Services Company» kunnen worden beperkt door de additionele kostenaf trek. De Malteze autoriteiten hebben echter verzekerd dat dergelijke constructies met toepassing van hun nationale anti-misbruikbepalingen zullen worden bestreden. Daarnaast zal Nederland, indien dergelijke gevallen zich toch veelvuldig zouden voordoen, opnieuw met de Malteze autoriteiten in overleg treden teneinde de desbetreffende regimes met de bijzondere fiscale faciliteiten als een bijzondere regeling in de zin van het nieuwe artikel 30, eerste lid, van de Overeenkomst aan te merken, waardoor de betrokken lichamen niet meer kunnen profiteren van verdragsvoordelen.

Tenslotte heeft Malta met ingang van 23 september 1994 een bijzonder holdingregime ingevoerd waarbij onder omstandigheden buitenlandse dividenden onbelast via Malta naar buitenlandse aandeelhouders kunnen doorstromen. In het Protocol is geregeld dat in gevallen van oneigenlijk gebruik, namelijk wanneer de verhouding tussen de vennootschappen hoofdzakelijk is opgezet of in stand wordt gehouden met de bedoeling om zich van de vermindering van de Nederlandse dividendbelasting op de voet van de Overeenkomst te verzekeren, Nederland over door Nederlandse vennootschappen naar Malteze aandeelhouders uitgekeerde dividenden 15 procent dividendbelasting mag heffen, in plaats van 5 procent zoals thans in de Overeenkomst is bepaald.

Toen bleek dat de Malteze regering in verband met vorenbedoelde nieuwe wetgeving bereid was om voldoende waarborgen te geven op de punten waarover aan Nederlandse zijde bezorgdheid bestond, te weten de bijzondere regelingen en de uitwisseling van inlichtingen, konden de onderhandelingen positief worden afgerond met de totstandkoming van het onderhavige Protocol en de bijbehorende briefwisseling.

De briefwisseling, die een nadere regeling tussen beide verdragspartijen vastlegt, wordt tezamen met het Protocol ter goedkeuring aan de beide Kamers der Staten-Generaal voorgelegd. Anders dan het Protocol, dat een aanvulling op de Overeenkomst beoogt, heeft de briefwisseling meer het karakter van een nadere uitleg van de (gewijzigde) Overeenkomst.

Gezien de beperkte omvang van de Nederlandse investeringen in Malta worden de financiële gevolgen van dit wijzigingsprotocol zowel voor de Nederlandse schatkist als voor het Nederlandse bedrijfsleven op nihil getaxeerd.

Artikelsgewijze toelichting

In de hiernavolgende toelichting wordt, in afwijking van de volgorde van de artikelen van het onderhavige Protocol, eerst nadere aandacht besteed aan de regelingen ter bestrijding van verdragsmisbruik en die inzake de uitwisseling van inlichtingen. De bepalingen van het Protocol die uitsluitend bestaan in een vernummering van bestaande bepalingen van de Overeenkomst of het daarbij behorende Protocol, blijven onbesproken.

Uitsluiting van verdragsvoordelen (artikel VI)

Via artikel VI van het onderhavige Protocol wordt aan de Overeenkomst een nieuw artikel 30 toegevoegd, waarvan het eerste lid bepaalt dat toepassing van de Overeenkomst wordt uitgesloten voor lichamen of andere personen die onder een bijzondere regeling geheel of gedeeltelijk van belastingheffing zijn vrijgesteld. Of van een bijzondere regeling als hiervoor bedoeld sprake is, wordt door de bevoegde Nederlandse en Maltese autoriteiten in onderling overleg op de voet van het derde lid van het nieuwe artikel 30 vastgesteld.

In de briefwisseling is vastgelegd dat in elk geval de MIBA Act als een bijzondere regeling in vorengenoemde zin wordt aangemerkt. Lichamen die onder het MIBA Act-regime geheel of ten dele van Maltese belastingheffing zijn vrijgesteld, zullen derhalve van de verdragsvoordelen zijn uitgesloten.

Zou Malta een bijzondere regeling in de zin van het nieuwe artikel 30, eerste lid, in aanvulling op of ter vervanging van het bestaande MIBA Act-regime in het leven roepen, dan zullen op grond van het nieuwe artikel 30, derde lid, in beginsel ook de lichamen of de andere personen die uit hoofde van zo'n vervangende bijzondere regeling geheel of gedeeltelijk van belastingheffing zijn vrijgesteld, van de verdragsvoordelen worden uitgesloten. Op grond van het nieuwe artikel 30, tweede lid, geldt hetzelfde indien Malta in zijn uitvoeringspraktijk een behandeling toestaat die gelijk of soortgelijk is aan die onder een bijzondere regeling.

Hoewel de tekst van het nieuwe artikel 30 wederkerig geformuleerd is, wordt met «lichamen (. . .) die geheel of gedeeltelijk zijn vrijgesteld van belasting uit hoofde van een bijzondere regeling krachtens de wetten van een van beide Staten» bedoeld op Malta gevestigde lichamen die onder een bijzonder regime vallen en dus niet Nederlandse lichamen of andere personen met een vaste inrichting in Malta die het bijzondere regime deelachtig is.

De MIBA Act biedt lichamen de mogelijkheid om een niet herroepbare keuze te doen voor een belastingheffing volgens het normale regime. Voor lichamen die deze keuze maken en over het volledige inkomen naar het normale tarief worden belast, blijft toepassing van de Overeenkomst mogelijk. Voor dergelijke lichamen geldt tevens dat zij onder het normale regime in Malta vallen voor wat betreft het verstrekken van inlichtingen.

In de briefwisseling is voorts vastgelegd dat de trust gebaseerd op de «Offshore Trusts Act», alsmede de unit trust en de van belasting vrijgestelde SICAV, beide gebaseerd op de «Investment Services Act», niet als inwoner van een van de Staten in de zin van de Overeenkomst kwalificeren. Als gevolg hiervan kunnen deze lichamen geen aanspraak maken op de verdragsvoordelen.

Vermijding van dubbele belasting voor vaste inrichtingswinst waarop een bijzondere regeling van toepassing is (artikel V, derde lid)

Ook buitenlandse lichamen kunnen door middel van een in Malta gevestigde vaste inrichting gebruik maken van het regime van de MIBA Act. Indien Nederland voor de winst die toerekenbaar is aan een in Malta gevestigde vaste inrichting van een in Nederland gevestigd lichaam ter vermijding van dubbele belasting onverkort vrijstelling zou verlenen overeenkomstig het bepaalde in artikel 25, tweede lid, van de Overeenkomst, dan zou zulks niet leiden tot het voorkomen van dubbele belasting maar – in strijd met het doel van de Overeenkomst – tot een algehele vrijstelling van belastingheffing. Om dit te voorkomen bepaalt het aan artikel 25 van de Overeenkomst nieuw toegevoegde vierde lid dat Nederland voor het inkomen dat ingevolge artikel 7 van de Overeenkomst in Malta mag worden belast en onder een bijzondere regeling valt, verrekening van Malteze belasting verleent.

Echter in afwijking van het nieuwe artikel 25, vierde lid, wordt door de eerste ondergetekende bij deze in de uitvoeringssfeer goedgekeurd dat in Nederland voor deze winst in plaats van verrekening alsnog vrijstelling zal worden verleend, ingeval de belastingplichtige kan aantonen dat deze winst, indien het Besluit voorkoming dubbele belasting 1989 toepassing zou vinden, eveneens zou worden vrijgesteld. Dit betekent derhalve vooral dat voor het verkrijgen van de vrijstelling de vaste inrichtingswinst onderworpen moet zijn geweest aan een Malteze belasting naar het inkomen.

«Doorstroomdividend» (artikel IX)

Artikel IX van het onderhavige Protocol voegt aan Deel IV van het Protocol bij de Overeenkomst een nieuw eerste lid toe. Op grond daarvan geldt voor de door de Overeenkomst toegestane bronbelasting van dividenden het in artikel 10, tweede lid, onderdeel a), vastgelegde tarief van 15 procent, ook indien wordt voldaan aan de zgn. deelnemingseis van 25 procent in onderdeel b) van dit lid, ingeval de verhouding tussen de vennootschap die het dividend uitkeert en het lichaam dat het dividend geniet, in hoofdzaak bestaat om het verdragsvoordeel van een verlaagde bronbelasting te genieten. Hoewel wederkerig geformuleerd staat deze bepaling vooral ten dienste van Nederland gelet op het op 23 september 1994 in Malta ingevoerde bijzondere holdingregime zoals besproken in de Inleiding van deze toelichtende nota. Voor Nederland is de bepaling te beschouwen als een codificering van het instrument van «fraus legis» in de verdragsverhouding.

Geheimhoudingsbepalingen (Artikel XII)

Artikel XII van het onderhavige Protocol voegt aan het Protocol bij de Overeenkomst een nieuw Deel IX toe, waarin nadere bepalingen inzake de uitwisseling van inlichtingen zijn opgenomen. In het eerste lid van dit nieuwe Deel IX is geregeld dat geheimhoudingsbepalingen opgenomen in een bijzondere regeling in de zin van het nieuwe artikel 30 van de Overeenkomst geen beperking mogen opleggen aan de inlichtingen-uitwisseling op basis van artikel 28 van de Overeenkomst ingeval er voldoende bewijs voorhanden is om een strafrechtelijke procedure aan te vangen. Of dit bewijs metterdaad voorhanden is, wordt beoordeeld door zowel de Malteze bevoegde fiscale autoriteit als de autoriteit die verantwoordelijk is voor de toepassing van de bijzondere regeling. Voor de toepassing van de MIBA Act, die als een zodanige bijzondere regeling kwalificeert, was tot 23 september 1994 de «Malta International Business

Authority» verantwoordelijk; daarna is dat het «Malta Financial Services Centre».

De vergunningen die zijn afgegeven voor toepassing van het MIBA Act-regime hebben een looptijd van tien jaar. Gezien deze gegarandeerde geldigheidsduur achtten de Malteze autoriteiten zich niet gerechtigd om de geheimhoudingsbepalingen van het MIBA Act-regime op te heffen ten aanzien van de lichamen die dit regime reeds vóór 23 september 1994 deelachtig waren. Zoals blijkt uit de briefwisseling heeft Nederland deze beperking geaccepteerd. Gedurende een periode van ten hoogste tien jaar (dus tot 23 september 2004) zal Nederland in voorkomende gevallen uitsluitend gebruik kunnen maken van de bevoegdheden die onder de Malteze nationale wetgeving op het punt van het verkrijgen van informatie ter beschikking staan. Indien de situatie daartoe noodzaakt, zal worden bezien of een machtiging op de voet van artikel 47a, vierde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen zal worden verleend om de voor de Nederlandse belastingheffing relevante inlichtingen te verkrijgen (zie Kamerstukken I 1990/91, 21 034, nr. 27a).

In het tweede lid van het nieuwe Deel IX van het Protocol bij de Overeenkomst is overeengekomen dat geheimhoudingsbepalingen die na 1 januari 1994 worden geïntroduceerd en die gelijk zijn aan of in de plaats komen van geheimhoudingsbepalingen zoals opgenomen in de MIBA Act of enige andere bijzondere regeling in de zin van het nieuwe artikel 30, eerste lid, van de Overeenkomst, geen beperkingen mogen opleggen aan de uitwisseling van inlichtingen zoals vastgelegd in artikel 28 van de Overeenkomst, ingeval van verdenking van het vermijden of het ontgaan van belasting. Het bepaalde betreft derhalve zelfstandige geheimhoudingsbepalingen die zijn opgenomen in een bijzondere regeling.

Zoals reeds opgemerkt vormen de bepalingen inzake de vertrouwelijkheid in de «Professional Secrecy Act» volgens de Malteze autoriteiten geen beletsel om tot uitwisseling van inlichtingen op basis van de Overeenkomst over te gaan. In de briefwisseling is een niet-limitatieve opsomming van inlichtingen opgenomen die voor uitwisseling op verzoek in aanmerking komen.

Titel en preambule (artikel I)

Artikel I van het Protocol betreft een redactionele wijziging van de aanduiding van Malta in de titel en de preambule van de Overeenkomst.

Hypothecaire interest (artikelen II en III)

Tijdens de parlementaire behandeling van de wijziging van artikel 49 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 (Kamerstukken II 1987/88, 20 223, nrs. 6 en 8) is toegezegd voor hypotheekrente het «onroerend-goedregime», zoals dat in een aantal verdragen van oudere datum voorkomt, overeenkomstig het OESO-modelverdrag van 1977 te vervangen door het verdragsregime voor interest. In overeenstemming hiermee wordt door de artikelen II en III van het Protocol hypothecaire interest overgebracht van artikel 6, tweede lid, naar artikel 11, vierde lid, van de Overeenkomst, waardoor het heffingsrecht wordt toegedeeld aan de woonstaat van de ontvanger van de interest in plaats van, zoals tot nu toe, aan de staat waar het desbetreffende onroerend goed is gelegen.

Afkoop van pensioenen en lijfrenten; sociale zekerheidsuitkeringen (artikelen IV en V, leden 1 en 2)

Via artikel IV van het Protocol wordt artikel 19 van de Overeenkomst zodanig gewijzigd dat de toedeling van het heffingsrecht over afkoopsommen van pensioenen en lijfrenten en over sociale zekerheidsuitkeringen in overeenstemming met het recente Nederlandse verdragsbeleid ter zake wordt gebracht. Waar deze inkomensbestanddelen thans nog worden beheerst door artikel 23, eerste lid, van de Overeenkomst, dat het heffingsrecht toedeelt aan de woonstaat van de genietter, wordt door het nieuwe artikel 29, leden 2 en 3, het heffingsrecht aan de bronstaat toegewezen. De regelingen inzake de afkoopsommen van pensioenen en sociale zekerheidsuitkeringen zijn ontleend aan het Nederlandse standaardverdrag. De regeling voor de afkoopsommen van lijfrenten is in min of meer gelijke bewoordingen reeds in een aantal recente Nederlandse belastingverdragen opgenomen, o.m. die met Zweden (Trb. 1992, 20), de Verenigde Staten van Amerika (Trb. 1993, 77) en Mexico (Trb. 1993, 160).

Via artikel V, eerste lid, van het Protocol wordt in artikel 25, tweede lid, van de Overeenkomst de toepassing aan Nederlandse kant van de vrijstellingsmethode ter vermijding van dubbele belasting uitgebreid tot Maltese sociale zekerheidsuitkeringen. Op de afkoopsommen van pensioenen en lijfrenten zal ingevolge artikel V, tweede lid, van het Protocol de verrekeningsmethode van artikel 25, derde lid, van de Overeenkomst toepassing vinden. Ook in dit opzicht wordt aangesloten bij het Nederlandse standaardverdrag resp. de genoemde Nederlandse verdragen.

Overigens blijft de toewijzing van het heffingsrecht over periodieke pensioen- en lijfrentebetalingen aan de woonstaat ongewijzigd. De toepassing van het nieuwe artikel 19, eerste lid, van de Overeenkomst ten aanzien van lijfrentetermijnen in plaats van artikel 23, eerste lid, zoals tot nu toe doet hieraan niet af.

Bestuurders- en commissarissenbeloningen; inkomsten van artiesten en sportbeoefenaars (artikel V, leden 1 en 2)

Via artikel V, leden 1 en 2, van het Protocol wordt artikel 25 van de Overeenkomst wat betreft beloningen van directeuren en commissarissen en inkomsten van artiesten en sportbeoefenaars zodanig gewijzigd, dat ten aanzien daarvan ter vermijding van dubbele belasting aan Nederlandse kant de vrijstellingsmethode wordt vervangen door de verrekeningsmethode. Door de verrekeningsmethode te hanteren wordt de mogelijkheid weggenomen dat over deze beloningen in beide landen geen of vrijwel geen belasting is verschuldigd in gevallen waarin de beloning in Malta niet of slechts gedeeltelijk in de belastingheffing wordt betrokken. Voor inkomsten van artiesten en sportbeoefenaars stemt dit overeen met het Nederlandse standaardverdrag. De toepassing van de verrekeningsmethode voor bestuurders- en commissarissenbeloningen heeft precedenten in een aantal recente Nederlandse belastingverdragen; zie bijv. de meergenoemde verdragen met Zweden (Trb. 1992, 20), de Verenigde Staten van Amerika (Trb. 1993, 77) en Mexico (Trb. 1993, 160). Voor de laatstgenoemde categorie geldt overigens dat op grond van de Resolutie van de eerste ondergetekende van 11 juli 1994, nr. IFZ94/779, onder de daarin vermelde voorwaarden op verzoek toch toepassing van de vrijstellingsmethode kan worden verkregen.

Uitbreiding (artikel VIII)

Artikel VIII van het Protocol wijzigt artikel 32 van de Overeenkomst, waardoor uitbreiding van de Overeenkomst niet alleen naar de Nederlandse Antillen maar ook naar Aruba mogelijk wordt. De tekst van de uitbreidingsbepaling doet aldus recht aan de status aparte die Aruba sinds 1986 binnen het Koninkrijk heeft.

Vermogen (artikel X)

Hoewel Malta geen belasting naar het vermogen heft, betreft de Overeenkomst thans ook nog belastingen naar het vermogen. Malta bleek de bepalingen met betrekking tot de belasting naar het vermogen te willen handhaven voor het geval het in de toekomst zou besluiten een dergelijke belasting te introduceren. Van Nederlandse zijde is hiermee ingestemd. Teneinde in de tussentijd in voorkomende gevallen volledige onbelastbaarheid te vermijden, wordt echter via artikel X van het onderhavige Protocol een nieuw Deel VI toegevoegd aan het Protocol bij de Overeenkomst, op grond waarvan Nederland geen aftrek ter voorkoming van dubbele belasting zal verlenen voor Maltees vermogen van inwoners van Nederland zolang Malta geen vermogensbelasting heft.

Tax sparing credit (artikel XI)

De bepaling van het huidige artikel 25, vierde lid, van de Overeenkomst – bij artikel V, vierde lid, van het onderhavige Protocol vernummerd tot artikel 25, vijfde lid – die verrekening toestaat van door Malta ingehouden belasting op naar Nederland betaalde interest en royalty's tot het in de Overeenkomst overeengekomen bronheffingspercentage, ook al zou Malta in werkelijkheid minder belasting inhouden – de zogenaamde «tax sparing credit» – kan naar Nederlandse opvatting niet langer worden gehandhaafd, nu Malta de positie van ontwikkelingsland is ontgroeid.

Tijdens de onderhandelingen bleek Malta ten behoeve van de verdere ontwikkeling van het land echter nog sterk te hechten aan een verlenging van de «tax sparing credit». Malta ziet de «tax sparing credit» als een belangrijke stimulans voor het aantrekken van buitenlandse investeringen. Van Nederlandse zijde is bij wijze van compromis ingestemd met een beëindiging van de «tax sparing credit»-regeling na 31 december 1997. Overeenkomstig de «tax-sparing»-bepalingen in tal van andere Nederlandse belastingverdragen zal de regeling daarna nog slechts kunnen worden verlengd, indien de bevoegde autoriteiten daartoe in onderling overleg besluiten.

Inwerkingtreding (artikel XIII)

In artikel XIII van het onderhavige Protocol is vastgelegd dat de bepalingen van het Protocol, wanneer het in werking zal zijn getreden, met ingang van 1 januari 1994 van toepassing zullen zijn. Gezien de strekking van de bepalingen van het Protocol, te weten het verhinderen van verdragsmisbruik resp. het vermijden van volledige onbelastbaarheid van bepaalde inkomens- en vermogensbestanddelen tegen de bedoeling van de Overeenkomst in, acht de eerste ondergetekende de terugwerkende kracht die hieruit voortvloeit, op haar plaats.

Koninkrijkspositie

Het onderhavige Protocol zal evenals de Overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Staatssecretaris van Financiën,
W. A. F. G. Vermeend

De Minister van Buitenlandse Zaken, a.i.,
J. J. C. Voorhoeve